

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ט תְּשׁוּרִי (ה' סוכות)

סֵדֶר לְקוּטִי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

הַזְכָּרָה

רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה וְגָלָה עַל רֵאשָׁה וְכוּ' (זְבַרְיָה ד', וְהוּא הַפְטָרַת שַׁבַּת הַנְּבֻחַ).

א הַנֵּה יָקָר גְּנוּחֵי וְנֵה (שְׁקוֹרִין קְרַעְכִין) מֵאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי, כִּי הוּא שְׁלֵמוֹת הַחֲסָרוֹנוֹת. כִּי עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַנְּשִׁימָה, שֶׁהוּא הָרוּחַ חַיִּים, נִבְרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים ל"ג): "וְבָרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאִים". וְחֵדוּשׁ הָעוֹלָם יִהְיֶה גַם-כֵּן בְּבְחִינַת הָרוּחַ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שָׁם ק"ד): "תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדֹשׁ פְּנֵי אֲדָמָה". וְהוּא גַם כֵּן חַיּוֹת הָאָדָם, כִּי חַיּוֹת הָאָדָם הוּא הַנְּשִׁימָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב): "וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים", וְכִתִּיב (שָׁם ז'): "כָּל אֲשֶׁר נְשָׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו". וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמִים: 'אִם תִּחְסַר הַנְּשִׁימָה – תִּחְסַר הַחַיִּים'.

נִמְצָא, כִּי עֵקֶר חַיּוֹת כָּל הַדְּבָרִים הוּא בְּבְחִינַת רוּחַ; וְכִשְׁיֵשׁ חֲסָרוֹן בְּאִיזָה דְּבָר, עֵקֶר הַחֲסָרוֹן הוּא בְּבְחִינַת הַחַיּוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרוּחַ-חַיִּים שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבָר, לְאֲשֶׁר הָרוּחַ הוּא הַמְּקַיֵּם הַדְּבָר. וְהָאֲנָחָה הוּא אֲרִיכַת הַנְּשִׁימָה, וְהוּא בְּבְחִינַת "אֶרֶךְ אַפַּיִם", דְּהֵינּוּ מֵאֲרִיךְ רוּחָה. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמִּתְאַנְּחַ עַל הַחֲסָרוֹן וּמֵאֲרִיךְ רוּחָה, הוּא מִמְּשִׁיךְ רוּחַ-חַיִּים לְהַחֲסָרוֹן, כִּי עֵקֶר הַחֲסָרוֹן הוּא הַסְּתַלְקוֹת הָרוּחַ-חַיִּים כִּנ"ל, וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי הָאֲנָחָה מִשְׁלִים הַחֲסָרוֹן.

על צפוניד".

ג אדך רשעים הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז, מאיזן מקבלין
 הם הרוח להשלים החסרון? אדך דע שיש רב דקלפה והוא
 בחינת עשו, כמו שכתוב בעשו (בראשית ל"ג): "יש לי רב"; והוא
 בחינת אלופי עשו, וכמו שתרגם אונקלוס: "רב רבי עשו" –
 בחינת הרב דקלפה. ומהם מקבלין הרשעים הרוח, והוא בחינת
 רוח הטמאה, בחינת רוח סערה, כמו שכתוב (שם כ"ז): "הן עשו
 אחי איש שעיר" (עיין תיקון ס"ט. ועל כן הרוח שלהם גדול ותקיף לפי
 שעה כמו רוח סערה שהוא גדול בשעתו. ועל כן: "כל צורריו יפיה
 בהם" (תהלים י) – "יפיה" דיקא, שמתגבר עליהם על ידי בחינת
 רוח פיו, שהוא גדול בשעתו, אדך שאיזן לו קיום כלל ולסוף כלה
 ונאבד, ומסער גופה ונשמתה (עיין תיקון יח); וכמו שכתוב (דברים ז):
 "ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו"; "ומשלם" – לשון שלמות
 החסרון שנמשך לו, דהינו בחינת אריכת הרוח. וזהו: "אל פניו",
 כי פניו הוא בחינת הרוח, כמו שכתוב (ישעיהו ג): "הפרת פניהם
 ענתה בם" – זה החטם (יבמות קכ.). שהוא בחינת הרוח, כמו
 שכתוב: "ויפח באפיו נשמת חיים", "כל אשר נשמת רוח חיים
 באפיו". אדך הוא להאבידו, כי אף שהוא גדול לפי שעה – לסוף
 נאבד כנ"ל.

וזתו בחינת (ירושלמי תענית פ"ב ה"א): אדך אפים לרשעים (ועיין
 עירובין כב). כי הרוח הנשימה הוא בבחינת אדך אפים;
 והינו מאריד אפה וגבי דילה (כ"ר פ' ס"ז). כי אף שלפי שעה הרוח
 גדול ותקיף, בחינת מאריד אפה, אדך לסוף גבי דילה כנ"ל. ועל כן
 נקראים ישראל (ישעיהו נ"ד) "עניה סערה", כי הם עכשו תחת
 ממשלת עשו איש שעיר, בחינת רוח סערה הנ"ל. אדך הדבוק

בְּצַדִּיקִים מְקַבֵּל הַרוּחַ-חַיִּים, שְׁלֵמוֹת הַחֶסֶד, מֵהַצַּדִּיק וְהַרְבֵּה דְקָדְשָׁה.

ד וְעַל כֵּן "וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה" (מְשָׁלִי ט"ז), כִּי הַחֶסֶד הוּא מִחַמַּת עֲוֹנוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוֹרָנֶם לְבָרְכָה (שְׁבַת נה.): "אֵין מִיתָה בְּלֹא חֶטָּא וְאֵין יְסוּרִים בְּלֹא עֲוֹן, כְּמוֹ שְׁבַת-טוֹב (תְּהִלִּים פ"ט): "וּפְקַדְתִּי בְּשֵׁבֶט פְּשָׁעִים וּבִנְגָעִים עֲוֹנֶם". וְעַל כֵּן הַצַּדִּיק, הַמְּמַשִּׁיךְ רוּחַ הַחַיִּים וּמְשָׁלִים הַחֶסֶד, מְכַפֵּר הָעֲוֹן. וְהוּא מְגַדֵּל רַחֲמָנוֹת וְחַנּוּנוֹת מֵהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁצְּמִצָּם עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת הַרוּחַ-חַיִּים אֲצֵל הַצַּדִּיקִים, דְּהֵינּוּ שֶׁהֵם יִקְבְּלוּ הַרוּחַ-חַיִּים מֵהַתּוֹרָה, וְהֵם מְמַשִּׁיכִין רוּחַ הַחַיִּים אֶל הַחֶסֶד וְעוֹנוֹת. וּבְזֶה מְכַפְּרִין הָעוֹנוֹת.

וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׁלֵשׁ-עֶשְׂרֵה מִדּוֹת (שְׁמוֹת ל"ד): "ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם". 'אֶרֶךְ אַפַּיִם' – הוּא בְּחִינַת הַרוּחַ, שֶׁהוּא מְאָרִיךְ רוּחָהּ, בְּחִינַת אֲנָחָה עַל הַחֶסֶד; וְהֵינּוּ "וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת", כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ, שֶׁמְקַבְּלִין הַרוּחַ-חַיִּים מֵהַצַּדִּיק רַב דְּקָדְשָׁה, שֶׁהוּא "וְרַב חֶסֶד", הַפֶּךְ עֲשׂוֹ רַב דְּקִלְפָּה, שֶׁהוּא אֲדָמוּנִי, תִּקְרָה הַדִּין. וְהֵינּוּ "וְאַמֶּת", כִּי הַצַּדִּיק מְקַבֵּל הַרוּחַ-חַיִּים מֵהַתּוֹרָה, שֶׁנִּקְרָאת (מִלְּאֲכֵי ב): "תּוֹרַת אֱמֶת הִיטָּה בְּפִיהוּ". וְהֵינּוּ "נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים"; 'לְאַלְפִים' – זֶה בְּחִינַת אֱלוֹפֵי עֲשׂוֹ, רַבְרָבִי עֲשׂוֹ שֶׁהֵם רַב דְּקִלְפָּה. וְזֶהוּ: "נִצֵּר חֶסֶד" – שֶׁחֶסֶד, בְּחִינַת הַרְבֵּה דְקָדְשָׁה, נּוֹצֵר וּמְמַתִּיק בְּחִינַת אֱלוֹפֵי עֲשׂוֹ, רַבְרָבִי עֲשׂוֹ. וְעַל כֵּן "נִשְׂאָ עֲוֹן וּפְשָׁע", כִּי עַל-יְדֵי רוּחַ הַחַיִּים, שְׁלֵמוֹת הַחֶסֶד, שֶׁמְמַשִּׁיכִין מֵהַצַּדִּיק עַל-יְדֵי אֲנָחָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְּכַפְּרִין הָעוֹנוֹת, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת "וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה" כַּנִּלְ. וְזֶהוּ "נִשְׂאָ עֲוֹן וּפְשָׁע", כַּנִּלְ.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ראיתי מגורת זהב-ח

א אַנְחָה וּגְנוּחֵי שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הִיא יְקָרָה מְאֹד כִּי הִיא שְׁלֵמוֹת הַחֶסְרוֹנוֹת. הֵינּוּ כְּשֵׁישׁ לֹו חֶסְרוֹן בְּאִיזָה דְבָר כְּשֶׁמֶתְאַנַּח עַל מֵה שְׁנַחֲסָר לֹו עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְשָׁלִים הַחֶסְרוֹנוֹת:

ב כָּל הַחֶסְרוֹנוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם הֵן בְּפִרְנָסָה הֵן בְּבְרִיאוֹת הַגּוּף וְכוּ' כָּלֵם אִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁלִימָם כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצְּדִיק וְהָרַב הָאֵמֶת שְׁנֵלוֹה אֱלֹוֵי. כִּי שְׁלֵמוֹת הַחֶסְרוֹנוֹת הוּא עַל־יְדֵי אַנְחָה וְכוּ' כִּנֵּ"ל שְׁעַל יְדָה מִמְּשִׁיכֵין הָרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִים הַחֶסְרוֹן שְׁמֶתְאַנַּח עָלָיו. אֲבָל זֶה הָרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִים הַחֶסְרוֹן מְקַבְּלִין רַק מִהַצְּדִיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר שְׁדָבוּק בַּתוֹרָה שְׁשָׁם הָרוּחַ חַיִּים וְהֵינּוּ עַל־יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְּדִיק:

סדר הי"ט מוהר"ן הי"מ:

וְאָמַר אָז אֲנִי הִרְגַּשְׁתִּי זֹאת הַיּוֹם הַזֶּה. כִּי הַיּוֹם הַזֶּה אֶחְזֹנֵי סָמַר וְרַעְדָה גְּדוּלָה כְּשֶׁשְׁמַעְתִּי קוֹל הַשׁוֹפָר וְכוּ' וְאַחֲר־כֵּן בָּאָה אֵלַי בְּתִי אֲדָל וְאָמְרָה אָבִי בְּשָׂרֵי סָמַר וּפָחַד לְבִי עָלַי מִקוֹל הַשׁוֹפָר שְׁשֶׁמַעְתִּי עִתָּה. וְרָאִיתִי זֹאת שְׁעַל־יְדֵי שְׁלֵב הָאֵב נִתְעוֹרַר, נִתְעוֹרַר גַּם לְבַב הַטְּפוֹת שְׁנִמְשָׁכוּ מִמֶּנּוּ יִלְדָיו מִמָּשׁ אִז חָם וְשָׁלוֹם וְכוּ' רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם מְחִיבִים הַלְבָבוֹת לְהִרְגִישׁ וְלִהְתְּעוֹרַר וְכוּ' עַל־יְדֵי שְׁנִתְעוֹרַר לֵב אֲבִיהֶם וְהִרְגִישׁ הֵיטֵב כְּאִבּוֹ בְּאֵמֶת:

מ (מ) אָחַד שָׁאֵל אוֹתוֹ אִם אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה הַצְּדִיק גְּדוּל בַּמַּעֲלָה, אֶפְעַל־פִּי שְׁאִין רוֹאִין מִמֶּנּוּ יְגִיעוֹת וְעֲבָדוֹת בְּאֵתְגַלְיָא כְּמוֹ שְׁרוֹאִין מִצְּדִיק אַחַר שְׁעוֹשָׂה בְּאֵתְגַלְיָא עֲבָדוֹת קְדוּשׁוֹת,

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

סבב זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר מִזֶּה מִקֻּוּה שִׁדְחָ לְעֵד מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכָל זֶה זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת זֶה זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

שְׁמֵת־פִּלֵּל בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת וְכוּ'. הַשִּׁיב לּוֹ בְּיָדָי אֶפְשָׁר וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁזָה הַצְּדִיק שְׁמֵס־תִּיר עֲצָמוֹ וְאִין רוֹאִין מִמֶּנּוּ בְּאֶתְגַּלְיָא עֲבָדוֹת גְּדוּלוֹת, הוּא גְּדוֹל בְּמַעַלָּה יוֹתֵר מִזֶּה הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּאֶתְגַּלְיָא. כִּי יֵשׁ שְׁנֵי שִׁמּוֹת שֵׁם הוִי"ה וְשֵׁם אַדְנִי, וְשֵׁם הוִי"ה בְּהַעֲלָם וּבְהַסְתֵּר כִּי אָסוּר לְקָרוֹת בּוֹ, אֲבָל שֵׁם אַדְנִי בְּאֶתְגַּלְיָא וּבְיָדָי שֵׁם הוִי"ה גְּדוֹל יוֹתֵר הַרְבֵּה מִשֵּׁם אַדְנִי. וְאִזּוֹ אָמַר עֲנִין כָּל הַשִּׁירִים קֹדֶשׁ הַנְּדָפָם בְּלִקוּטֵי א' בְּסִימָן רַמָּג:

מֵא (מֵא) קֹדֶם שְׁאָמַר הַתּוֹרָה הַגְּדוּלָּה תִּקְעוּ אֶמוּנָה בְּלִקוּטֵי תְּנִינָא בְּסִימָן ה' בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה תִּק"ע, דְּבֵר עֲפָנּוּ קֹדֶם אוֹתוֹ רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה, וְסִפֵּר שֶׁהַרְבֵּה אֲנָשִׁים קָבְלוּ לְפָנָיו בְּקוֹבְלָנָא רַבָּה עַל חֶסְרוֹן אֶמוּנָה וְכַמָּה סוּבְלֵי חֲלָאִים הָיוּ מֵהֶם שֶׁקָּבְלוּ גַם-כֵּן לְפָנָיו עַל חֶסְרוֹן אֶמוּנָה, אַחֲר־כֵּן אָמַר הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁן שֶׁמִּדְּבַר מְכַל זֶה.

גַּם קֹדֶם רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה הַנִּלְשָׁן לְבַעַת הַחֲזָרָה מִהַטִּיּוֹל הָיָה מִשִּׁיחַ עֲפָנּוּ מִעֲנִין הַמַּגִּיבֵי אֶרֶץ שֶׁקָּרָא אוֹתָנּוּ הַזִּיקָן הַיְדוּעַ וְכוּ' וְגַם זֶה נִזְכָּר בְּהַתּוֹרָה הַהִיא עֵינַי שָׁם בְּאוֹת ז'. וְאִזּוֹ רָאִיתִי מִרְחוֹק נִפְלְאוֹת הַשֵּׁם אֲשֶׁר עֲדִין אֲנִי רְחוֹק מִלְּהַשִּׁיגָם אֲפָם קִצְתָּם.

גַּם בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה קֹדֶם שְׁאָמַר הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁן לְהַלֵּךְ לֹאמַר תִּשְׁלִיךְ וְנִפֵּל עַל הַרְפֶּשׁ וְאַחֲר־כֵּן נִכְלַל זֹאת בְּהַתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ נִפְלָא שְׁלֵא נִשְׁמַע מִעוֹלָם, עֵינַי שָׁם בְּאוֹת ט"ו, וְיָמָה שְׁמוּבָא שֵׁם שְׁצָרִיךְ לְגַלְגַּל עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נִחַת רוּחַ לְאָבִיו שְׁבַשְׁמִים, וְיָמָה שְׁזוֹכִין עַל-יְדֵי-זֶה עֵינַי שָׁם. וְאַחֲרֵי רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה סִפֵּר מֵאִישׁ שְׁנַפְטָר וּבָא אֵלָיו וְהִגִּבִּיהַ עֲצָמוֹ עַד הַחֲמָה. כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר:

מב (מב) הַדְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים אַחֲרֵי הַתּוֹרָה וַיְהִי מִקֵּץ כִּי מִרְחַמָּם יִנְהַגֵּם בְּלִקוּטֵי תְּנִינָא בְּסִימָן ז' הַמִּתְחִילִין וְזֶה בְּחִינַת קְבוּרַת מִשָּׁה וְכוּ', אֵלּוֹ הַדְּבָרִים הֵם מִהַדְּבָרִים שְׁאָמַר רַבְּנֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה

לְפָנַי אֲנָשִׁי שֶׁלֹּשׁ סְעֻדוֹת אַחֲרַיִם, הֵינּוּ לְפָנַי עֲלִיּוֹנִים כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁי שֶׁלֹּשׁ סְעֻדוֹת אַחֲרַיִם שְׂאוֹמְרִים לְפָנֵיהֶם גַּם־כֵּן תּוֹרָה. וּמוֹכֵן מִדְּבָרָיו שֶׁבְשָׁעָה שְׂאוֹמֵר לְפָנֵינוּ תּוֹרָה עוֹמְדִים שָׁם מִי שֶׁעוֹמְדִים, וְאוֹמֵר לְפָנֵיהֶם גַּם־כֵּן מֵעַנִּין הַתּוֹרָה שְׂאוֹמֵר לְפָנֵינוּ. אֲבָל בּוֹדָאֵי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה שְׂאוֹמֵר לְפָנֵיהֶם הוּא גְבוּהָ יוֹתֵר הַרְבֵּה וּמְעַט דְּמְעַט מֵאוֹתָן הַדְּבָרִים אָמַר לְפָנֵינוּ בְּרָמֶז בְּעֶלְמָא וְלֹא בֵּאֵר אוֹתָם כָּלֵל, וְהֵן הַדְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים שָׁם אַחֲרֵי הַתּוֹרָה הֵנּוּ לְ:

מִג (מג) בְּהַתּוֹרָה "תִּקְעוּ תוֹכָחָה", בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא בְּסִימָן ח', מוֹבָא לְעַנִּין גְּדֹל עֵצִים הַמְעֵלָה כְּשִׁזּוֹכִין שְׁנַתּוֹסֶף נֶפֶשׁ אֶחָד לְהַקְבֹּיץ הַקְדוּשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַבֵּין הַבָּתִּים שֶׁל הַתְּפִלָּה אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת מֵה שְׂאִין הַפָּה יְכוֹל לְדַבֵּר וְהֵלֵב לְחַשֵּׁב כִּי אֵיתָא בְּסֵפֶר יְצִירָה שְׁתֵּי אֲבָנִים בּוֹנוֹת שְׁנֵי בָתִּים שֶׁלֹּשׁ אֲבָנִים בּוֹנוֹת שְׁנֵי בָתִּים אַרְבַּע עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה בָתִּים, חֲמִשׁ מֵאָה וְעֶשְׂרִים, יֵשׁ שִׁבְעַת מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְכוּ' עֵינן שָׁם.

סֵדֶר הַשְּׂאֵלָה־בַּיִת הַיּוֹמִי:

1. כְּשֶׁאָדָם לּוֹבֵשׁ לְבוּשׁ שֶׁל אָבִיו, עַל־יְדֵי זֶה בְּנִקָּל לוֹ לִילֵף בְּמַדּוּתָיו שֶׁל אָבִיו. ז. ל'כו' ל'חמו ב'לחמי ו'שתו - רְאֵשִׁי־תִבּוֹת לּוֹלָב; "בֵּיּוֹן" עִם הָאוֹתִיּוֹת - גִּימַטְרִיָּא רְאֵשִׁי־תִבּוֹת שֶׁל אֶתְרוּג הַדָּם עַרְבָּה; "מִסְכָּתִי" זוּ בְּחִינַת סְכוּת. עַל־יְדֵי מְצוֹת נְטִילַת אַרְבָּעָה מִיָּנִים וְעַל־יְדֵי סְכָה - אָדָם זוֹכֵה לְאֶכִּילָה וּשְׁתִּיָּה וּמְלַבּוֹשִׁים וְגַם לְחִיּוֹת הַנְּשָׂמָה; עַל־יְדֵי סְכָה זוֹכֵה לְמְלַבּוֹשִׁים, בְּחִינַת "בְּשׂוּמֵי עֲנַן לְבוּשׁוֹ" עַל־יְדֵי עַרְבֵי נַחַל זוֹכֵה לְשְׁתִּיָּה, עַל־יְדֵי הַדָּם זוֹכֵה לְחִיּוֹת הַנְּשָׂמָה וְעַל־יְדֵי לּוֹלָב וְאַתְרוּג זוֹכֵה לְאֶכִּילָה, כִּי יֵשׁ בָּהֶם פְּרִי, שֶׁהֵם מִיָּנֵי מֵאֲכָל.

בְּטָחוֹן א. מי שיש לו בטחון, אין לו שום פחד. **ב.** על-ידי בטחון בא שלום. **ג.** בטחון בא על-ידי יראת-שמים. **ד.** על-ידי אמונה יבא לבטחון. **ה.** מי שאין לו בטחון, הוא דובר שקרים. **ו.** על-ידי שקרים אינו יכול לבטח בפאמת. **ז.** מי שבטוח בהשם יתברך, הקדוש-ברוך-הוא מצילו מכל צרות ובפרט מהריגה. **ח.** על-ידי בטחון אין אדם צריך לחברו גם אין אדם מכלימו. **ט.** על-ידי בטחון אדם נצול מדאגה. **י.** על-ידי בטחון יזכה לידע שמות הקדש. **יא.** מי שאין לו מדת הבטחון, ישמר את עצמו שלא לבייש שום אדם גם יזהר להתפלל בכונת הלב. **יב.** מי שיש לו בטחון, לא יתקצרו ימיו. **יג.** מי שאין לו בטחון, יקום קדם אור הבקר ויאמר בקשות בקול רם. **יד.** על-ידי שתיקה יזכה לבטחון. **טו.** על-ידי זהירה מלתן תקיעת-כף יזכה למדת הבטחון. גם על-ידי שלא יתחבר עם רשעים. **טז.** על-ידי חנפה נאבד הבטחון. **יז.** מי הירדן הם סגלה לבטחון. **יח.** על-ידי הבטחון האדם נתקרב להשם יתברך. **יט.** מי שבוטח בעכו"ם, דילה דילה.

חלק שני א. כשעושה אדם איזהו דבר באמונה ונכשל באיזה מכשול, יבטח שהקדוש-ברוך-הוא יצילו, והקדוש-ברוך-הוא הזמין לו את המכשול כדי שיעשה דרך פבושה לבניו בזאת המכשול, שינצלו ממנו. **ב.** מי שנשמר מהרהורי עבודה זרה, זוכה בכל פעם לבטחון עד שאינו דואג מה יאכל למחר, והוא במדרגת "ברוך ה' יום יום", ועל-ידי זה [הקדוש-ברוך-הוא] לא הביט און ולא ראה עמל בו, וכל הנוגע בו כאלו נוגע בבת-עיניו.

סדר שבתי תר"ן הי"א:

יא ומיד אחר נסיעתם מסטנבול, בא אליו הפרסור הנ"ל והראה

לו אנרות הרבה מצדיקי דורנו ששלחו אליו בקשתם להיות לעזר
 לאנשים הנוסעים מהכא להתם, כי הוא חשוב בעיני השרי
 מלוכה בכן תדעו, אם תגלו לי מי אתם ומאיזה משפחה אתם
 הרי טוב ואם לאו יש לאל ידי לעשות עמכם רעה אשר לא תוכלו
 בפרה, ולא יועיל הון לשחד במקומו ולא די שלא תסעו לארץ
 הקדש גם תהיו בבית האסורים וכיוצא בדברים אלה:

וכאשר שמע זאת רבנו זכרוננו לברכה, מיד אמר לו האמת
 ששמו רבי נחמן, והוא נכד להבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה,
 ולרבי נחמן מהרידענקא, זכרוננו לברכה, מיד נסוג אחר הפרסור
 הנ"ל והלך מאתו וליום המחרת בא הפרסור בהכנעה אליו ואמר
 לרבנו זכרוננו לברכה, בלשון אהבה וחבה: רבי ה' עמכם תדעו
 שכל הטובות תקבלו מאתי, ושכרכם יהיה כפול על זה שגליתם
 לי האמת כי אם לא הייתם מודים לי, הייתי מוסר אתכם לבית
 הסהר, והייתי נענש בעלמא דין ובעלמא דאתי ובקשתי אתכם
 לקבל טוב מאתי, הן בשכירות הפינה, הן בשאר דברים כי אני
 מוכן ומזמן לשרת אתכם:

יב וביום מחר בא ואמר שבא ספינה מחוץ לארץ עם יהודים ויש
 להם גם-כן שוחט מבהק ושם באותה ספינה היה הרב החסיד
 המפרסם מורנו הרב זאב ולף נרו יאיר מטשרני אוסטרקא ושאר
 אנשים חשובים ושאלו על רבנו זכרוננו לברכה, וגלה להם האישי
 שהיה עם רבנו, זכרוננו לברכה, האמת:

ותכף שלח ר' זאב הנ"ל אחרי רבנו, זכרוננו לברכה, שיבוא אליו
 לאכסניא שלו ויקבלו באהבה להתארח עמו יחד, ולא רצה רבנו,
 זכרוננו לברכה, ללכת אצלו, כי אמר: כאן טוב לפני, כי היה עושה
 בסטנבול כל מיני קטנות, והיה הולך יחף ובלי חגורה ובלי כובע

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

סו
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עֲלִיּוֹן, וְהָיָה מְלַבֵּשׁ רַק בְּהַ"א נְטֵעַר-שְׁלֵאק" שֶׁהָיָה לוֹ מֵאִיזָה מְלַבּוֹשׁ, וְהָיָה הוֹלֵךְ בְּשׁוּק כְּדֶרֶךְ בְּנֵי הַנְּעוּרִים הָרְצִים בְּשׁוּק וּמְצַחֲקִים, וְהָיָה עוֹשֶׂה מְלַחְמוֹת בְּדֶרֶךְ צְחוּק כְּדֶרֶךְ בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְהָיוּ מְכַנְּיִם אֶחָד בְּשֵׁם הַצְּרֵפֶת, וְאֶחָד בְּשֵׁם אַחֵר, וְעָשׂוּ מְלַחְמָה וְהָיָה כְּעֵין תַּכְסִּימֵי מְלַחְמָה מִמֶּשׁ וְהָיָה עוֹשֶׂה עֲנִינֵי קִטְנוֹת הַרְבֵּה מְאֹד שֶׁם בְּסֵטְאֵנְבוֹל אַחֲרֵי-כֵן נָפַל הַדְּבָר רַחֲמָנָא לְצִלָּן בְּחֵאזַן זֶה, הֵינּוּ חָצֵר וְהָיָה מְכָרָח לְבָרָח מִשָּׁם וְהִכְרָח לְפָנִים בְּאַכְסֵנְיָא שֶׁל רַבִּי זְאֵב הַנְּ"ל, וְעָשָׂה עֲבוּרוֹ סְעֻדָּה גְּדוֹלָה וְהָיָה הָרַב ר' זְאֵב הַנְּ"ל נוֹהֵג בּוֹ כְּבוֹד גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּלִי עֶרֶךְ וְרַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, עָשָׂה כַּמָּה דְּבָרִים אֲזִי שֶׁהָיָה כְּנֶגֶד רְצוֹן ר' זְאֵב הַנְּ"ל, אֲדָּ אֶפְ-עַל-פִּי-כֵן אֶהְבָּה מְקַלְקֶלֶת הַשּׁוֹרָה וּמְעַצֵּם הָאֶהְבָּה לֹא הִסְתַּכֵּל עַל זֶה כָּלָל, אֶפְ-עַל-פִּי שֶׁהָיָה בְּעֵינָיו פְּלִיאֹת גְּדוֹלוֹת כִּי בְּכָל עֵת שֶׁהָיָה ר' זְאֵב מִתְּפַלֵּל לְפָנֵי הָעַמּוּד בְּשַׁבָּת כְּדֶרֶךְ הַמְּפָרְסָמִים וְרַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, הָיָה אוֹכֵל בְּאוֹתוֹ הָעֵת כִּי הָיָה מִתְּפַלֵּל מִקֶּדֶם עַד שֶׁבִיעַת תְּפִלָּתוֹ שֶׁל ר' זְאֵב הָיָה הוּא זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, אוֹכֵל סְעֻדָּתוֹ וְכֵן הָיָה בְּלֵיל שַׁבָּת, וּבְשַׁבָּת בְּשַׁחֲרִית, וּבְסְעֻדָּה שְׁלִישִׁית וּבִיעַת שִׁישֵׁב ר' זְאֵב לְסְעֻדָּה הַשְּׁלִישִׁית, כְּבָר בִּרְךְ רַבְּנוֹ בְּרַכַּת-הַמָּזוֹן וְצִוָּה לְהֵאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ שִׁיסְתַּכֵּל אִם יֵשׁ כּוֹכָבִים, וְהִתְפַּלֵּל תַּכְּף עַרְבִית, וְהַבְּדִיל, וְלָקַח הַלּוּלָקֶע וְנִכְנַס לְבֵית ר' זְאֵב וְהוּא הִתְחִיל בְּסִמּוּךְ הַסְּעֻדָּה הַשְּׁלִישִׁית כְּדֶרֶךְ הַמְּפָרְסָמִים וְתַכְּף כְּשֶׁנִּכְנַס רַבְּנוֹ לְשֵׁם בְּלִי כּוֹבֵעַ עֲלִיּוֹן וּבְלִי חַגּוּרָה וְהַלּוּלָקֶע בְּיָדוֹ, תַּכְּף קִבְלוֹ בְּכָבוֹד גְּדוֹל ר' זְאֵב הַנְּ"ל, וּבִרְךְ בְּרַכַּת-הַמָּזוֹן מִיָּד, וְהִתְפַּלֵּל עַרְבִית, וְהַבְּדִיל, וְדַבֵּר עִם רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, כְּמַעֲט כָּל הַלִּילָה וְהָיָה אֶהְבָּה גְּדוֹלָה בֵּינֵיהֶם. וְרַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, עָשָׂה שָׁם כָּל מִינֵי קִטְנוֹת כַּנְּ"ל וְהָיָה שָׁם עַל קֶבֶר שֶׁל ר' נְפֹתְלִי

זָכוֹנוֹ לְבָרָכָה וְכֹל מֵה שְׁעֵבֶר עָלָיו בְּסֻטְנָבוֹל בְּגַשְׁמֵיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת תִּקְצַר הַמוֹן יְרִיעוֹת לְסִפּוֹר וּכְפֵי הַמוֹבֵן מִדְּבָרָיו, שְׁהִיָּה
 שָׁם, בְּסֻכָּתָה גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה וְהִיָּה סָבוֹר שְׁבֹדֵי־אֵי יִהְיֶה נִשְׁאָר שָׁם
 דְּהֵיָנוּ שְׂיִסְתַּלַּק שָׁם אֶךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲשֵׂה עִמּוֹ נְסִים הַרְבֵּה וְעֲבֹר
 עַל הַכֹּל וְהַקְטָנוֹת הַנִּלְהוּעִיל לּוֹ מְאֹד גַּם כְּשֶׁבָא מִהַקָּבֶר שֶׁל ר'
 נִפְתָּלִי, נָפַל פְּתָאם עַל הָאָרֶץ וְשָׁכַב כָּךְ כַּמָּה שָׁעוֹת וְאַחֲרֵי־כֵן
 הִנִּיחוֹ אוֹתוֹ עַל הַמַּטָּה וְשָׁכַב שָׁם כָּל הַלַּיְלָה עַד לְמַחֲרַת חֲצִי הַיּוֹם
 וְהִיָּה שׁוֹכֵב כְּמוֹ שְׁנַגּוּעַ עַד שְׁעֲזָרוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שָׁקָם מִמַּטָּתוֹ
 וְחָזַר לְאֵיתָנוּ וְהִיָּה לּוֹ סֻכָּנוֹת גְּדוּלוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת, וּמְנִיעוֹת אֵין
 מִסִּפּוֹר בְּכָל עֵת וּבְכָל רֶגַע שָׁם וְאָמַר שְׁהַבְּזִיזוֹנוֹת וְהַקְטָנוֹת הַנִּלְהוּעִיל
 הוֹעִיל לּוֹ מְאֹד כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

סדר שליחו ערוף היומני:

(ה) אם נפסקה הרצועה יש מתירים לתפור מצד פנים ויש
 אומרים מה שמקיף ממנה הראש ובשל יד כדי שתקיף הזרוע
 לקשור התפלה עם הזרוע וכדי שתמתח עד אצבע אמצעית
 ויכרוך ממנה על אותו אצבע ג' כריכות ויקשור אין להם תקנה
 לא בקשירה ולא בתפירה וכל יתרון האורך שהוא בשביל שכורך
 הרצועה כמה פעמים סביב הזרוע ובשל ראש מה שתלוי ממנה
 אין התפירה והקשירה פוסלים בה. ובשעת הדחק יש לסמוך על
 המתירים כדי שלא יתבטל ממצות תפילין:

סימן לד (א) סדר הנחתן בבתים לרש"י והרמב"ם קדש
 משמאל המניח בבית החיצון ואחריו כי יביאך
 בבית שני ושמע בבית השלישי והיה אם שמוע בבית הרביעי
 שהוא בית החיצון לימינו ולר"ת בבית השלישי והיה אם שמוע
 ובבית הרביעי שהוא החיצון שמע. ומנהג העולם כרש"י

והרמב"ם: (ז) ירא שמים יצא ידי שניהם ויעשה שתי זוגות תפילין ויניח שניהם ויכוין בהנחתם באותם שהם אליבא דהלכתא אני יוצא ידי חובתי והשאר הם כרצועות בעלמא כי מקום יש בראש להניח שתי תפילין וכן בזרוע ואם אינו יודע לכוין המקום ולהניח שניהם יחד יניח כדברי האחד של יד ושל ראש. ויסלקם מיד, ויניח האחרים על סמך ברכה הראשונה ויש אומרים שאם לא יוכל להניח בבת אחת יניח של רש"י ויברך עליהם ויהיו עליו בשעת ק"ש ותפלה ואחר התפלה יניח של ר"ת בלא ברכה ויקרא בהם שמע והיה אם שמוע: (ג) לא יעשה כן אלא מי שמוחזק ומפורסם בחסידות: (ד) לא יניח ב' הזוגות בכים אחד שהאחד מהם הוא חול ואסור להניחו בכים תפילין אלא יעשה שני כיסין וסימן לכל כים שלא יתן של זה בזה:

סימן לה (א) נהגו במנין השיטין לכתוב בשל יד שבעה שיטין בכל פרשה ובשל ראש ארבעה שיטין ואם שינה לא פסל:

סימן לו (א) צריך לדקדק בכתיבת האותיות שלא תשתנה צורת שום אחת מהן ולא תדמה לאחרת: הגה ולכתחלה יכתוב בכתיבה תמה כמבואר בטור ובשאר פוסקים והוא ידוע אצל הסופרים מיהו אם שינה בצורת הכתב אינו פסול: (ב) כל אות צריכה להיות גולם אחד לכך צריך להיות בנקודה שעל האל"ף שהיא כמין יו"ד ובנקודה שתחתיה וביוד"י השי"ן והעי"ן ואחורי צד"י שיהיו נוגעות באות ובאחת שאינה נוגעת פסולין וכן בשאר אותיות חוץ מה"א וקו"ף שאין ליגע הרגל בגג ואם נגע פסול: (ג) צריך לתייג שעטנ"ז ג"ץ והסופרים נהגו לתייג אותיות אחרות ואם לא תייג אפילו שעטנ"ז ג"ץ לא פסל:

סימן לז (א) גדול שכר מצות תפילין וכל מי שאינו מניחם הוא בכלל פושעי ישראל בגופן: **(ב)** מצותן להיות עליו כל היום אבל מפני שצריכים גוף נקי שלא יפיח בהם ושלא יסיח דעתו מהם ואין כל אדם יכול ליוזר בהם נהגו שלא להניחם כל היום ומכל מקום צריך כל אדם ליוזר בהם להיותם עליו בשעת ק"ש ותפלה: **(ג)** קטן היודע לשמור תפילין בטהרה שלא יישן ושלא יפיח בהם: הגה ושלא ליכנס בהן לבית הכסא (רש"י פרק לולב הגזול) חייב אביו לקנות לו תפילין לחנכו: הגה ויש אומרים דהאי קטן דוקא שהוא בן י"ג שנים ויום אחד (בעל העיטור) וכן נהגו ואין לשנות (דברי עצמו):

סימן לח (א) חולה מעיים פטור מתפילין: הגה אפילו אין לו צער אבל שאר חולה אם מצטער בחליו ואין דעתו מיושב עליו

פטור וא"ל חייב (מרדכי א"ח ומיימוני פ"ד):

סדר לקווי תפלות הימני:

קיט: רבונו של עולם, "חֵזֶק יָדַי וּבְרָכִים כּוֹשְׁלוֹת תְּאַמֵּץ" וּתְרַחֵם עָלַי וּתְטַהֵר וּתְקַדֵּשׁ אֶת יָדַי וְרַגְלַי וְתֹאמַר לְאַסּוּרִים צְאוּ וְאַל תִּתֵּן לְמוֹט רַגְלִי, וְתוֹצִיא אֶת רַגְלִי מִמַּאֲסָר וְרַגְלִים אֲשֶׁר יָרְדוּ לְמַוֹת, תוֹצִיאֵם לְבִטָּח מְהֵרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מְפֹת לְחַיִּים וַיְקַיֵּם בִּי מְקַרָּא שְׁכַת־טוֹב: "רַגְלִי עֲמֶדָה בְּמִישׁוֹר" וַיְדַיִם פְּגוּמִים הַמְּלַכְלָכִים בְּכַפָּה מִיָּנִי לְכָלוּכִים וּפְגָמִים רַבִּים מְאֹד, תְּרַחֵם עָלֵיהֶם לְנִקּוּתָם וּלְטִהָרָם, וְתוֹצִיאֵם מִטְּמֵאָה לְטִהָרָה וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַל כָּל מִיָּנִי פְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְיָדַי וּבְרַגְלִי, וְתִזְכֶּה אוֹתִי מֵעֲתָה שִׁיְהִיו יָדַי וְרַגְלִי קְדוֹשִׁים וּמְתוֹרִים מִכָּל מִיָּנִי פְּגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי שְׂאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת מְצוּת רַבּוֹת בְּיָדַי וּבְרַגְלִי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְהָרִים אֶת יָדַי וְאֶת רַגְלִי לְשֶׁרֶשׁם שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְתִתְגַּלֶּה הָאֲרָתָם הַגְּדוֹלָה, וְאֵזְכָּה לְהַמְחִיאת כַּף

וּרְקוּדֵיִן דְּקִדְשָׁה:

קכ: וְזִכְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְקַיִם מִצְוֹת סְפִירַת הָעֹמֶר בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדְקוּקִיָּה וּכְוֹנֹתִיָּה וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל קְלַפֵּת הַמִּזְעָמֶלֶק מִן הָעוֹלָם:

קכא: וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ לְקַיִם וּלְקַבֵּל אֶת יְמֵי הַפְּוֵרִים בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְנִזְכָּה שְׂיִמְשֹׁךְ קִדְשֵׁי הָאֶרֶץ פְּוֵרִים, קִדְשֵׁי מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר עֲלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִזְכָּה לְקַיִם כָּל הַמִּצְוֹת הַנּוֹחָגוֹת בְּפְוֵרִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְתִתֵּן שִׂמְחָה בְּלִבֵּנוּ עַד שֶׁתִּפְּשֹׁט הַשִּׂמְחָה בְּיַדֵּינוּ וְרַגְלֵינוּ, וְנִזְכָּה אֲזִי לְהַמְחִיֵּאת כָּף וּרְקוּדֵיִן דְּקִדְשָׁה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה לְשִׂמְךָ בְּאַמֶּת:

קכב: וְעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׁנִקְבֵּל עַל עֲצִמְנוּ מִחֲדָשׁ לְקַיִם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְנִזְכָּה לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיִם וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּתּוֹרַתְךָ וְנִזְכָּה לְלַמּוֹד וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנוּ לְהַשִּׁיג נִסְתָּרוֹת ה' בְּכָל פֶּעַם, וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קַמָּךְ:

קכג: וְתַעֲזְרֵנִי לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֵצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שֶׁאֲשׁוּב מִעוֹנוֹתַי, וְאַתְּקֵן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי נְגִידָךְ בְּמַחֲשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה וְתַהֲיֶיהָ בְּעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ הָאֶרֶץ הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה מִשְׁרָשָׁה שֶׁהוּא רֹאשׁ חֹדֶשׁ, כֹּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים וְנִזְכָּה לְקַבֵּל רְאֵשֵׁי חֲדָשִׁים בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ שְׁרֵשׁ הַתְּשׁוּבָה בְּכָל שְׁנָיִם־עֶשְׂרֵי רְאֵשֵׁי חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר נָתַתָּ לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל זְמַן כְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם, בְּאַפְּן שְׁנִזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת:

קכד: וְזִכְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהִאֲמִין בְּצְדִיקֵי אֱמֶת וְאַזְכָּה לְהַתְקַרֵּב

אֲלֵיהֶם בְּאֶמֶת וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי שְׂאוּכַל לְעֹזֵר רַחֲמִים תָּמִיד אֲצֵל
 הַצְּדִיקֵי אֶמֶת, שִׁיתְּפִלּוּ עָלַי וַיַּעֲתִירוּ בְּעַדִּי וַיַּעֲזְרוּ רַחֲמִים אֲצִלְךָ
 לְקַרְבְּנֵי אֱלֹהֶיךָ בְּאֶמֶת, וַיִּמְשִׁיכוּ עָלַי וְעַל זְרַעִי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל כֹּל טוֹב וְכֹל מַה שְּׁחָסַר לָנוּ הֵן בְּגַשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת הַכֹּל
 יִתְמַלֵּא לְטוֹבָה עַל־יְדֵי תְּפִלוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים שִׁיתְּפִלּוּ עָלַי
 וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי אֵין לָנוּ כֹּחַ לְסִדֵּר
 תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי, וּדְבַרְנוּ מְגֻמְגָם מְאֹד, וּלְשׁוֹנֵנוּ מְלֵא פְגָם:

קְכָה: עַל כֵּן אֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה וְתִקּוּהָ, כִּי אִם עַל תְּפִלַּת הַצְּדִיקִים
 הָאֱמֵתִיִּים, הֵן הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר הֵם בְּחַיִּים חַיּוֹתָם לְאַרְבָּ
 יָמִים וְשָׁנִים, הֵן הַצְּדִיקִים אֱמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם לְבַד תְּמַכְתִּי
 יִתְדוֹתַי, עַל־יָהֶם לְבַד אֲשִׁים תִּקּוּתַי, עַל־יָהֶם אֲשַׁעֵן וּבְזִכּוֹתָם וְכַחֵם
 הַגָּדוֹל בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ, שִׁיגְנוּ
 תְּפִלָּתָם בְּעַדֵּינוּ, שִׁנְזָכָה עַל־יְדֵי תְּפִלָּתָם לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֶמֶת,
 וְנִזְכָּה לְסוּר מֵרַע בְּאֶמֶת וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תְּפִלָּה יֵאָמֵר קְכוּ: אֲנִי הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר
 בָּרָאתָ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו וַיִּצְרַתִּיו אֲף עָשִׂיתִיו"
 וּבִכֵּן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׂאֲזָכָה שִׁיתְּגַדֵּל וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְעַלֶּה
 כְּבוֹדְךָ עַל יְדֵי, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי שְׂאוּכַל לְבַטֵּל עֲצָמִי לְגִמְרִי וּלְמַעַט
 בְּכְבוֹדִי, שִׁיְהִיָּה כְּבוֹדִי לְאֵין וְאָפֶס, וְלֹא אֲשַׁגִּיחַ עַל כְּבוֹד עֲצָמִי כָּלֵל,
 רַק לְהַרְבּוֹת כְּבוֹד הַמָּקוֹם, וַיְהִי כֹּל עֲסָקִי וְעֲשִׂיתִי וּמַחֲשַׁבְתִּי
 וְרִצּוֹנִי כָּלֵם רַק בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ:

קְכוּ: וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְשִׁבֵּר וּלְסַלֵּק מֵעָלַי מִדַּת הַגְּאֻוָּה,
 שְׂאֲזָכָה שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד וְנִדְנוּד גְּאוֹת בְּעוֹלָם וְאֲזָכָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

זעב זעמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ז
זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְעֲנֹה בְּאַמַּת וְתַתֵּן לִי שֹׁכֵל וְחֲכָמָה אֲמַתִּיּוֹת מֵאַתָּה בְּאִפְן שְׂאוֹכֵל
לְהַפְיֵק דְּרָכֵי הָעֲנָוָה, וְאֲנֵצֵל מֵעֲנָוָה פְּסוּלָה, מֵעֲנָוָה שֶׁהִיא בְּשִׁבִיל
כְּבוֹד, שְׂזֹאת הָעֲנָוָה הִיא תַּכְלִית הַגְּדֻלוֹת, שֶׁלֹּא תִהְיֶה כּוֹנֵנִתִי, חַס
וְשָׁלוֹם, לְהִיּוֹת עָנֹו כִּדֵּי לְהַתְּכַבֵּד וּלְהַתְּיַקֵּר עַל יְדֵי זֶה, רַק תִּזְכְּנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים הָאֲמַתִּיִּים שְׂאֲזַכֶּה לְתַכְלִית
הָעֲנָוָה בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ:

קכח: אָנָּה ה' מָלֵא רַחֲמִים רַבִּים, הֲרַחֲמֵן בְּאַמַּת, יַעֲזֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶּיךָ עַל נְבוֹזָה וַחֲדָל אִישִׁים כְּמוֹנִי, שְׂאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ שְׂפִלוּתִי
בְּאַמַּת וְאֵל יִגְרַמוּ עוֹזְנוֹתֵי לְדַחוֹת אוֹתִי, חַס וְשָׁלוֹם, לְבַלְבֵּל אֶת
דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל שְׂטוּת שֶׁהֵם הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל פְּנִיּוֹת
וַגְּבוּהוֹת רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים מִשׁוֹם צַד גְּאוֹת
וַגְּבוּהוֹת בְּעוֹלָם כֹּלֵל כִּי בְּאַמַּת יְדַעְתִּי כִּי אֵינִי רְאוּי וְכִדְאֵי לְהַתְּקַרֵּב
אֵלֶיךָ, כִּי פָגַמְתִּי בְּכַבּוֹדְךָ מְאֹד כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ ה' אֱלֹקֵי, אֲדָ
נִשְׁעַנְתִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שֶׁתִּהְיֶה בְּעֲזָרִי וְתִשְׁתַּדֵּל בְּהַצִּילְתִּי: